

Р Е Ш Е Н И Е № 78
В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А
гр. Перник, 24 февруари, 2015 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на седемнадесети февруари през две хиляди и петнадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев

Членове: Слава Георгиева

Ивайло Иванов

при секретаря М.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура–Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Станчев к. н. а. х. д. № 39 по описа за 2015 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал.1 от ЗАНН, във вр. с чл. 208 и сл. от АПК и е образувано по повод касационна жалба от юрисконсулт на митница Югозападна – гр. Благоевград против решението на РС Кюстендил, постановено по нах дело № 532/14 г., с което е отменено НП № 724/13 г., издадено срещу Р.П.*** за извършено нарушение по чл. 233, ал. 1, във вр. ал. 3 от ЗМ. Според касатора, независимо, че по отношение на ответника по касация за същото деяние, преквалифицирано като престъпление по НК има влязла в сила присъда на ОС Кюстендил, няма пречка да се понесе от осъденото лице и административно наказателна отговорност за това, че административното нарушение било в идеална съвкупност с престъплението, за което има влязла в сила присъда и следва да се носи и отговорност за извършеното административно нарушение. Иска се отмяна на решението на РС Кюстендил и постановяване на решение, с което да се потвърди издаденото срещу П. НП.

Ответникът по касационната жалба оспорва основателността ѝ. Изразява лично становище, че решението на РС е правилно и следва да се вземе предвид становището на процесуалния му представител, приложено по делото.

Представителят на Окръжна прокуратура Перник предлага да се остави в сила решението на въззивния съд.

Настоящият съдебен състав, след проверка на оспорения съдебен акт за наличието на наведените в жалбата отменителни основания и относно валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в 14-дневния срок по чл. 211, ал.1 от АПК, от надлежна страна, при наличието на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Безспорно е, че с влязла в сила присъда на ОС Кюстендил, Р. П.*** е бил осъден на 1 г. и 6 м. ЛС, при условията на чл. 66 от НК за извършено престъпление по чл. 242 от НК. Предмет на престъплението е бил контрабанда на 158 кутии цигари за периода от 30.I.2013 – 7.VIII.2013 г. С НП № 724/11.XII.2013 г., издадено от и.д. Началник Митница Югозападна на лицето е наложено административно наказание, за това, че на 7.VIII.2013 г. е извършил митническо нарушение – контрабанден внос на цигари – 70 кутии. От мотивите към присъдата на ОС Кюстендил се установява, че митническото нарушение от 7.VIII.2013 г. е включено, но като престъпление, извършвано в продължение на 8 месеца – системно нарушение на митническия режим пренасяне на стоки без

знанието и разрешението на митническите власти и за това е понесена наказателната отговорност.

Установи се от влязлата в сила присъда срещу лицето за престъпление по чл. 242, ал.1, б. "а" от НК, че системните противоправни деяния са за констатираните три митнически нарушения, сред които и това, по повод на което се иска касиране решението на РС Кюстендил. Спорният въпрос е дали деянието, което представлява административно нарушение е идентично с деянието, представляващо престъпление по НК. Безспорно е и от фактическа страна и като част от състава на системно извършване на контрабанда се субсумира в престъплението, за което ответника е осъден.

В нормата на чл. 4, ал.1 от Протокол № 7 към КЗПЧОС е уреден международния принцип на правото за невъзможност за повторно осъждане или наказание. Съгласно него, никой не може да бъде съден или наказан от съда на една и съща държава за престъпление, за което вече е бил оправдан или окончателно осъден съгласно закона и наказателната процедура на тази държава. Протокол № 7 е ратифициран със Закон за ратифициране на Протокол № 4 и Протокол № 7 към Конвенцията, обнародван в ДВ, бр.87/24.10.2000 г., в сила от същата дата.

Съгласно чл. 5, ал.4 от Конституцията на Република България този международен договор е част от вътрешното право на страната и има предимство пред нормите на вътрешното право, които му противоречат.

В множество свои решения ЕСПЧ е дал становище какво следва да се разбира под израза "наказателно производство". Потвърждавайки автономния характер на понятието за "наказателно обвинение", Съдът за всеки случай преценява дали "административното нарушение", извършено от жалбоподателя, е "престъпление" по смисъла на чл. 6 от Конвенцията. Първото, което следва да се установи, е дали според правната система на ответната държава текстът, определящ състава на въпросното нарушение, се отнася към наказателното право. След това се разглежда характерът на нарушението и накрая характерът и тежестта на наказанието, което засегнатото лице рискува да получи, като при преценката се държи сметка за предмета и целта на чл. 6, за обикновеното значение на употребените в него понятия и за законите на договарящите се държави. При тези отправни точки на преценка, спрямо касуза по делото е видно, че по националното право извършения от ответника акт по НП не се третира като престъпление, а като административно нарушение, но тази класификация не е решаващ фактор от гледна точка на Конвенцията. В случая характерът на нарушението и характера на съответстващото му наказание са фактори с по-голяма тежест. Общият характер на нарушеното правило за поведение /към всички граждани, преминаващи държавната граница/ и целта на наказанието - едновременно възпираща и наказваща, са достатъчни за да покажат, че нарушението по чл. 233, ал.3 от ЗМ по см. на чл. 6 от Конвенцията е наказателно. В този смисъл повдигнатото обвинение в рамките на проведеното за него административно наказателно производство попада под термина "наказателно производство" по Конвенцията.

Според утвърдения от ЕСПЧ критерий за приложение на чл. 4, т.1 от Протокол № 7, Съдът се абстрахира от правната характеристика на правонарушенията по вътрешното право и взема предвид фактите като единствена отправна точка за сравнение. Следователно, фактите по двете правонарушения трябва да се считат за едни и същи. Проведеното срещу ответника наказателно производство за престъпление по НК се е основавало на негово поведение, идентично с поведението по влязлото в сила НП, т.е. налице

е идентичност на фактите. Констатираното от съда двойно санкциониране от наказателно правно естество нарушава принципа по чл. 4, т.1 от Протокола № 7 към КЗПЧОС. Съгласно правилата на чл. 33, ал.1 и 2 от ЗАНН наказателната отговорност има приоритет пред административно наказателната такава.

Съгласно ТР № 51 от 29.XII.1978 г. по н.д. № 50/78 г., на ОСНК, не е допустимо едновременно прилагане на наказателна и административна отговорност за едно и също деяние, т.е наказателната отговорност поглъща административната такава. Това обаче е така, ако с деянието се нарушават едновременно наказателни и административни норми, които охраняват един и същ обект на защита. Както е установено, нарушението и престъплението, за което е осъден с влязлата в сила присъда ответника е за нарушаване на обществени отношения свързани с митническия режим за движение на стоки. От това е безспорно, че понесената от ответника наказателна отговорност за извършено престъпление поглъща търсената от касатора административно наказателна такава. На това основание и предвид правилните изводи на РС Кюстендил, съдът в този състав намира, че касационната жалба е неоснователна, а решението, постановено от РС е правилно и се оставя в сила.

По тези съображения, касационен състав на Административен съд Перник

Р Е Ш И

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 328, постановено по нах дело № 532/14 г. по описа на РС Кюстендил.

Решението е окончателно.

Председател: /п/

Членове: 1./п/

2./п/